

7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς «Κλίμακος». (†615). Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης († θ' αἰ.).

Ἦχος δ', ἑωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ' Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ' Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ταις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου
το α γο νον ε γε ε ω ρ γη σας και τοις εκ
βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νος ε
κα ρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τη ρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Πα ρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον

θα να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δειξαςως Θε ος μη
 πα ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την
 φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

A να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
 την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γθσαι α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θης κη ρυ ξας την ε γερ σιν α λη
 θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε
 χων ζω ην και α να στα σιν

Ἦχος Δι. ⲟ

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι. ⲟ

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυστη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσενεκ θα να του τας ψυχας ημων ^ε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Aνεστησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γειρας τον κοσμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος ημων ^ε ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι ^ε δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε ^ε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Eκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης ^Δ λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις ^π παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ^Δ ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ

ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ α τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Α γ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χεται και
δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χη στο
ο τη η τι και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε
ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\text{π}^{\text{η}}$ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τ ων Α γ γε ε λων ο δη η μοσ κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα τθ θα να α

τὸ δε Σωωτέρη τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν
εαυτῶν τὸν Ἀδάμ ἐγειράντα^{u q} καὶ ἐξ ἁδ
παντὰς ἐλευθερωώσαντα^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωμά σου^{u q}

Τιταμυράσυμαθῶς τοῖς δακρῦσι^{v' 22} ὠμαθη
τριαὶ κίρνα τε^{u q} ὁ ἀσραπτῶν ἐν τῷ τῶ φῶ Ἀ
γγελος προσηγγετοταῖς μύροφοροῖς^{u q} ἰδετε ὑ
μῖς τὸν τῶ ἀφόν καὶ ἠσθητε^{u q} ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐ
ξάνεστή τῶ μνημάτος^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωμά σου^{u q}

Λιανθρώπιμύροφορε δράμον πρὸς τὸ μνη
μά σου θρηνολόγησαι^{u q} ἀλλεπεστή πρὸς αὐτάς ὁ
Ἄγγελος καὶ εἰεπεθρήνη ὁ καιρὸς πεπαύται
μηκλαίετε^{u q} τὴν ἀνάστασιν δε Ἀποστόλοις εἰεἰ

πα α τε ^u₉

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σα ^u₉

Mυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σα Σωτηρ ^u₉ εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε ^u₉ ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^u₉

Δο ξα Πατρι ι και Υι ω ^{v'}₂₂ και Α γι ω Πνευμα τι ^u₉

Προ σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα ^u₉ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Kαι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^u₉

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη λσ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη
 λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σσ

T ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε
 ε ε εν τα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε
ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον
προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι
αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε²² θρη νθ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θθ θ θ θ σαι²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τεθ⁹ ε νη χθν το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ²² τι με τα α α νε κθων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ

Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος⁹

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος⁹

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α λλη

λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο

ο ος

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος δ΄ Βου ξ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου ^ε_χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα ^ε_χ

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος ^ε_χ υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν
των ^ε_χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^ε_χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ^ε_χ

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_χ

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_χ και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τε ρ πνων προς χα
μαι ζη λι αν ^ε_χ

Επι την μητέρα του ως εχειτιστοργην ^ε_χ

επι τω Κυριω θεομωτερον φιλτρον χρεωστου

μεν ^ε_χ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι ^ε_χ Και νυν και α ^ε_χ ει καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων α μην ^ε_χ

Αγιω Πνευματι θεογνωσιας πλουτος ^ε_χ

θεωριας και σοφιας ^π_ρ παντα γαρ εν τουτω τα

πατρωα δογματα ο Λογος εκκαλυπτει ^ε_χ

Προκείμενον.

Αναστα Κυριε βοηθησον ημιν και λυ

τρωσαι ημας ^Δ_δ ενεκ της δοξης του ονομα

τος σου ^ε_χ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Αναστα Κυριε βοηθησον ημιν και λυ

τρωσαι ημας ^Δ_δ ενεκ της δοξης του ονομα

τος σου ^ε_χ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ^ε_χ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ^ε_χ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ^ε_χ Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε_χ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε_χ πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^ε_χ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κῆ' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε

Ι δ ε γ α ρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γ α ρ α λη θει αν η γ α α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δ ε γ α ρ α λη η η η

θει αν η η η γ α πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

χ Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι θ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να θ

Α πο σρεψον το προσωπον σδ α πο των α

μαρ τι ων μθ Δ και πα σαςτας α νο μι ασ μθ ε ξα λει

ψον θ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μθ θ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προσω πδ σδ Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρεψ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νη σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

Aγαθυνον Κυρι εν τη ευδοκια σου

την Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερου

σαλημ

Tοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Tοτε ανοισθεις επι το θυσιαστηριον

σου οσχος και ελεησον με ο Θεος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δοξα Πατρι και Υιου και Α

γιω Πνεεεευ μαααα τι

Tης μετανοιασ ανοιξιξον μοι οι πυ

υλας ζωοδοοοοτα ορθριζει γαρ

το οοπνευμααμχ προς ναοον τον αγιι

οοοονσ ναον φερων τωσωματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι

οι τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αι σ

χραι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη

η ην α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως

τον βι ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη

η η η σας ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ

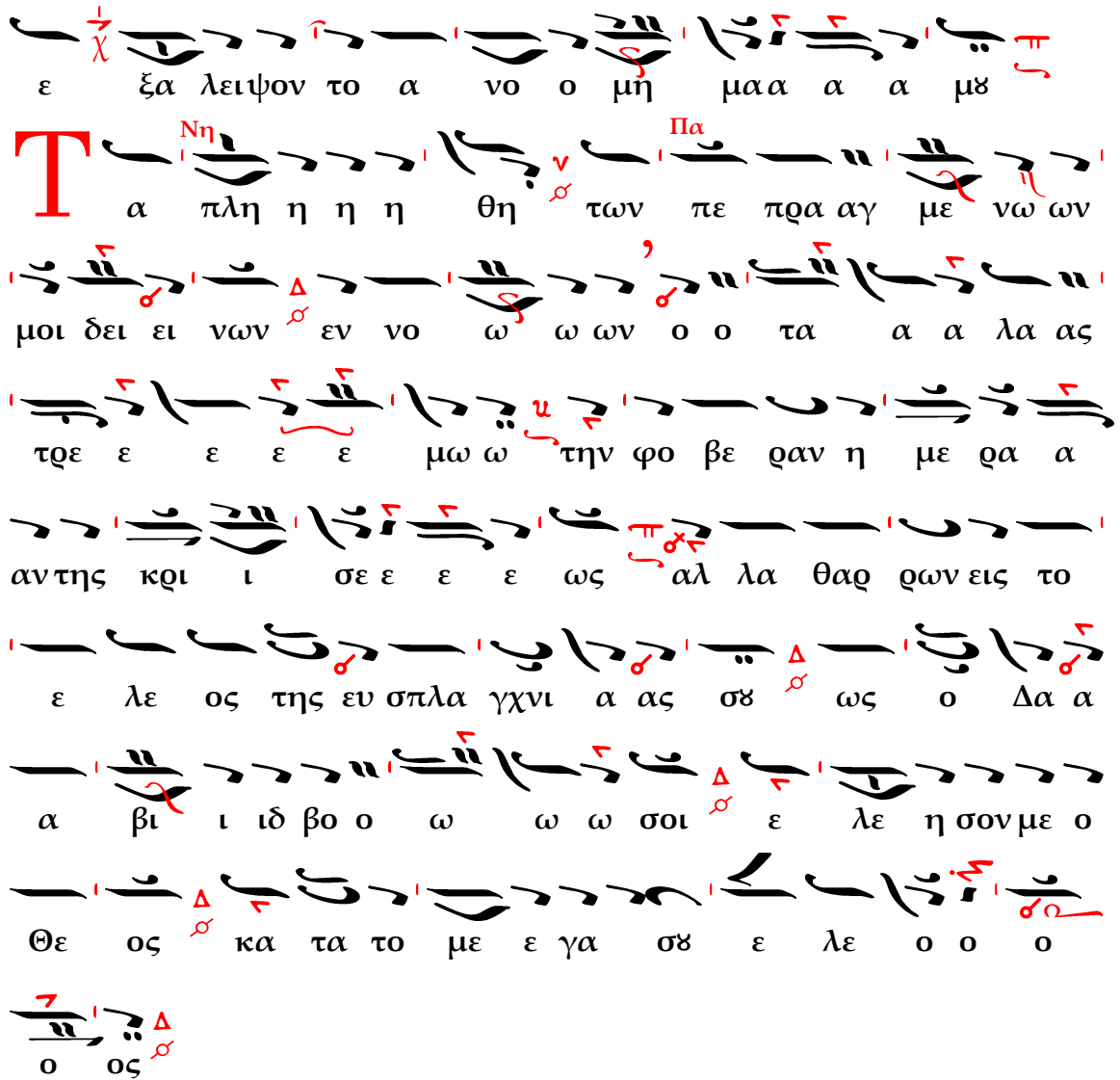
σαι αι αι με πα α α ση ης α κα θα αρ

σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

E λε η σον με ο θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν

Παραδείσω δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγγμαι, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτὶ αὐλῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς

μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδὸνα καταπράϋνον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅδῳ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωφιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἠδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Δόξα.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὡσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος ταπεινώσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀεννάοις, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

ᾠχος π' ἄ — Κε ρ

Τον αχραντον σταυρον σωτηρημων ὡς οπλον σωτηριας κατεχοντες εν αυτω σοι βοωωωμεν σωσον ημας οπαθων εκσιωσ υπερημων οπααντων θεος ως πολυεελεος

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμψας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὧ Ἰωάννη, κλιμαξ ἀρετῶν· καὶ

νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὄν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Στίχ. Καλλιόπιος ἔμπαλιν ἔμπαγεις ξύλω,

Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.

Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρω ἐβδόμῳ εὔρεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μυτιλήνης, τοῦ Σημειοφόρου (θαυματουργοῦ).

Στίχ. Ἔχει Μυτιλήνη σε καὶ τεθνηκότα,

Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστάτην μέγαν.

Ζωὴν ἐκ θανάτοιο Ἀπριλίου ἐβδόμη εὔρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεῖς ὡς πρόβατον Ῥουφίνος,

Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, τὰς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,

Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων τῶν ἐν Σινώπῃ, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνεΐλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,

Οἷς ἀνδρικόδ νοῦς, ἀνδρική καὶ καρδιά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Γεώργιος θύτης Σιών ὦν τῆς κάτω,

Ἱερουσαλήμ συλλειτουργεῖ τῇ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Γερασίμου τοῦ Βυζαντίου, τοῦ ἐν Πάτμῳ ἀσκήσαντος καὶ θεοφιλῶς τελειωθέντος ἐν ἔτει **ἁψηθ' (1739).**

Στίχ. Ἐφανε Γεράσιμος ἀρεταῖς Πάτμον,

Καὶ νῦν ἐμπιπλάται φωτὸς τοῦ ἀκτίστου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ, ὀσιακῶς κοιμηθέντος ἐν ἔτει **ἁθμη' (1948).**

Στίχ. Σάββας Καλύμνου ὁ ἐκ Θεοῦ προστάτης,

Θαύματα βλύζει ἐκ τῆς σοροῦ λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, τοῦ ἐν Περειασιλάβλ Ζαλέσκι τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὡδε Δανιήλ λατρευτῆς τῆς Τριάδος,

Καὶ ἄνω πάλιν προσκυνητῆς ἀπαύστως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, συνέπεσε καὶ ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουστίνου Πόποβιτς, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θεοσόφου θεολόγου, κοιμηθέντος ἐν τῇ ἐν Σερβίᾳ Ἱερᾷ Μονῇ Τσέλιγιε ἐν ἔτει **ἁθροθ' (1979).**

Στίχ. Ἰουστίνος ὑπνωσεν ἐν τῇ Σερβίᾳ,

Θεολόγων σύνεδρος, Ἀγίων φίλος.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμη ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὦν Ἰωάννης,

Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,

Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μϑ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νοσ πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξησ α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βϑ λην της
εκ της Παρ θε ε νϑ ς σαρ κω σε ως σα τϑ υ ψι
στϑ ο ο προ φητης Αβ βα κϑμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

δο ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας εὐ α γεις ἐν τη κα μι ι νω
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με ἐν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Ἡ ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω
Θε ω ω τω ω σω τη ρι μς
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησαν τ^ε ι δε γαρ α πο τ^ε νυμα
κα ρι υ σι με πασαι αι γε νε αι

Τ^{B₈} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3 **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε και
το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο β^ε με νοι σαν τον

Τ^{B₈} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8
⁶ ^{7x} ^χ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι
⁶ ^{7x}
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
⁶ ^{7x}
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8}
Κα θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
⁶ ^{7x} ^Δ ⁶ ^{7x}
ψω σε τα πει ν8 ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
⁶ ^{7x} ^Ζ ⁶ ^{7x} ^χ
θω ων και πλ8 τ8 εν τας ε ξα πε στει λε κε
⁶ ^{7x}
ν8 ς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
⁶ ^{7x} ^M ^{B8} ^Δ
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως
⁶ ^{7x}
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 ^χ ^{B8}
Aν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε 85 ^ε ^χ κα θως ε λα λη σε προς
 τ85 πα τε ρας η μων ^ε ^χ τω Α βρα ^χ ^Δ ^Δ και τω σπερ
 μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος ^ε ^χ

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^ε ^χ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

ὠδὴ θ'

^{B8}
A ^ε ^χ πας γη γε νης ^ε ^χ σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δ8 ^ε ^χ χ8 με νος ^{Πα} ^ε ^χ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^Π ⁹ α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ8 σα ^M ^ε ^χ τα ι ε
 ρα θαν μα σι α ^{Δι} ^Δ ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ ^Δ
 και βο α α α α τω ^Δ ^Δ ^{B8} ^ε ^χ χαι ροις πα αμ μα κα ρι
 σε ^ε ^χ Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε ^ε ^χ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς) ε

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισσας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον ἀοίδιμε· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας, ἀπορρήτως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντα, Ὁσίων δήμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} σοι προ ε
επει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^{εχ}

^{B8} Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} αι νει ει ει ει τε
α αυ τον ^{Δι} πασαι αι δυ να ^{Δι} α α μει εις α α αυ
του ^{B8} σοι προ ε επει υ μνος τω Θε ε ω ω ^{εχ}

^{Δι} Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται ^{εχ} πασι τοις ο σι οις αυτου ^{εχ}

^{εχ} Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν ^{εχ}

^{εχ} Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του ^{εχ} αι νει τε αυ τον ^{εχ} εν στε ρε ^{εχ} ω μα τι ^{Δι}
της δυ να με ως αυ του ^{εχ}

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ της ἀρχαιαίας κατὰ
ρας ἡλευθερώσας ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου
τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα διάβο-
λον κατήργησας ἐν δεξιῇ γερσείσου χάρσας τα-
πάαντα ἐπληρώσας διόβω με ἐν σοὶ
ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δοξάσοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπιταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ

Τῷ σωσταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ ὁδηγήσον ἡμᾶς
ἐπιῖτην ἀληθειᾶν σου καὶ ρυψαίημας τῶν
παγιδῶν τοῦ ἐχθροῦ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν ἀ-
νάστησον ἡμᾶς πέσοντας τῆ ἀμαρτιῆ ἀ-
τεινάς τὴν χεῖρά σου φίλα ἀνθρώπε Κύριε τῆ πρε-
σβεία τῶν ἁγίων σου

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχοσάλπιγγος αἰ

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχεσ τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νος παν το δυ να μος

Και του Ὁσίου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ρ

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χο ρ δαις και αι ορ γα νω

Πα τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θως τθ Θε ο εν τω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε

φερεις με λε των πρα κτι κω τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

γα ζε σαν ^{Νη} χα α ριν ε ^{Πα} πλδ τισας γε γο νως

μα ^{Δι} κα ρι ος των α σε βων παν των τα βδ λευ μα τα

^{Νη} κα τα στρε ψα α με νος

^Χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μδ

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π ^{Πα} α τε ρ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

^{Πα} λη θως τδ Θε ς εν τω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε

^{Πα} φε ρε ς με λε των πρα κτι κω τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

γα ζε σαν ^{Νη} χα α ριν ε ^{Πα} πλδ τισας γε γο νως

μα ^{Δι} κα ρι ος των α σε βων παν των τα βδ λευ μα τα

^{Νη} κα τα στρε ψα α με νος

^Χ Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο βδ με νος τον Κυ

ρι ον εν ται ς εν το λαι ς αυ τδ θε λη η σει σφο

δρα ^ε_χ

Π ^{Πα} α τερ ^{Νη} Ι ω αν νη εν δο ξεταιιστων ^ε_χ δα κρου ων
^ε_χ ρο αις ^{Πα} την ψυ χην ^{Δι} καθαι ρο με νος ^ε_χ και παν νυ χοις
^{Πα} στασε ^Δσι τον Θε ον ^ε_χ ι λα σκο με νος ^ε_χ α νε πτε
ρω ω θης ^ε_χ προς την α γα πη σιν ^ε_χ την τσ τσ μα α
καρ και ω ραι ο τη τα ^{Νη} η ης ^ε_χ ε πα ξι ως νυν ^ε_χ
^{Πα} α πο λου εις α λη κτα χαρ μο νι κως ^{Δι} με τα των
^{Νη} συν αθλων ^Δσθ θε ο φρον Ο ο ^ε_χ σι ε ^ε_χ

^ε_χ **Τ**ι μι ος ^ε_χ ε να ντι ον Κυ ρι ^ε_χ ρι ^ε_χ ο θα να
τος ^ε_χ τσ Ο σι ^ε_χ ρ αυ ^ε_χ τσ ^ε_χ

Π ^{Πα} α τερ ^{Νη} Ι ω αν νη Ο σι ε α να πτε ρω σας
^ε_χ τον νυν ^{Πα} προς Θε ον ^{Δι} δια πι στεως ^ε_χ κο σμι κης ^ε_χ συ γ χυ
^{Πα} σε ως ^Δ ε βδε λυ ξω το α στα τον ^ε_χ και τον σταυ
ρον ^ε_χ σα να λα βο με νος ^ε_χ τω Παν τε πο ο
πτη ^{Νη} κα τη κο λθ θη σας ^ε_χ σω ω μα δυ ση νι ον ^ε_χ

Πα α γω γαις α σκη σε ωστω λο γι σμω Δι σθε νει δα λω σα
Νη μενος τδ θει ς Πνε ευ μα τος

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι

ευ τε ερ γα σω με ε θα εν τω μυ στι κω ω
α μπε λω ω ω ω νι καρ πος με τα α
νοι οι ας εν τδ τω ποι ς ς ς ς με ε ε ε
νοι ουκ εν βρω μα σι και αι πο μα α σι κο
ο ο πι ι ω ω ω ν τες αλλ εν προ σευ
χαις και νη η στει ει αις τας α ρε ε τα α α
ας κα α τορ θς ς ς ς εν τες τδ τοις α ρε σκο με
νος ο Κυ ρι ος τδ ς ε ερ γδ δη να α ρι
ον πα ρε ε ε ε χει δι ς ψυ χας λυ τδ ς
ς ται χρε ςς α α α μα αρ τι ι ι ας ο
μο νος πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ

Ἰπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκέ Παρθένε ἐνεδιάγαρ τῆς ἐκ
σαρκῶθεν ἐν τῷ ὀαδησηχ μαλωτίζαιο Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νενε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατῶται καὶ ἡ μείζω ὁ ποιηθῆμεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βῶ ὦ μὲν εὐλογητὸς Χρι
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκησας δο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βουξ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς δοξα ἐν ὑ
ψιστοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηνην ἐν ἀνθρώποις ἐ
δοκίμια

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^ε

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ ^ε Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^ε

Κ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ^ε ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι ας του κο οσμου ^ε

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας ^ε

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην ^ε

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη η ν μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δ ι δ α ξ ο ο ν μ ε

Δ του ποι ει ν το θε λ η μ α α σου ο τ ι σ υ ει ει ο

θε ο ο σ μ ο ν **ε**
χ

Ο τ ι πα ρ α σο ι π η γ η ζ ω η ς **Δ** εν τ ω φω

τι σου ο ψ ο με θα φω ω ς **ε**
χ

Π α ρ α τει ν ο ν τ ο ε λε ο ο ς σου το ι ς γ ι ν ω

σ κ ο υ σ ι ι σε **ε**
χ

Α γ ι ο ς ο θε ο ς **Δ** Α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς **Δ** Α γ ι

ο ς α θα ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς **ε** (τρίς)
χ

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω **Δ** και α γ ι ω Π νευ μα

τι **ε**
χ

Κ αι ν υ ν και α ει **Δ** και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι

ω ν ω ν α μ η η ν **ε**
χ

Α γ ι ο ς α θα ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς **ε**
χ

Ἀσματικὸν. **ε**
χ

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
 ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
 α α να α α α τος ^Β ε ε λε η σο ον η η μα α
 α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ
 α σω με ντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
 ζω ης ημων ^Β κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
 ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Β
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

ᾠχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμαεκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμαεκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο

ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

βα θς στε ναγ μοις ^Δεις ε κα τον τς πο νς ε
 καρ πο ο φο ρη σας ^δ και γε γο νας φω στηρ ^Δτη
 οι κου με νη λαμπωντοις θα αυμα ^Δσι Ι ω αν
 νη πα τηρ η μων ο ^δσι ε ^δπρε σβευ ε Χρι στω
 τω Θε ω ^Δσω θη ναιτας ψυ υ χας η ^δμων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. δ. Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ^δε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δδω ρε αν ε λα βε τε ^Δδω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^δ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ. δ. Νη

T^{Νη} η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
 τη ^δρι ι ^{Πα} α ^δως λυ τρω θει ει σα ^{Νη}τω ων δει
 νων ^δευ χα ρι στη ρι ι ^δα ^δνα γρα φω σοι

η πο λι ις σθ Θε ο το κε ^{Πα} αλλ ως ε ε χθ
^{Νη} σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι ^{Νη} χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϸ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

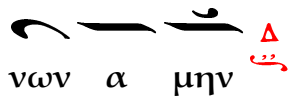
Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

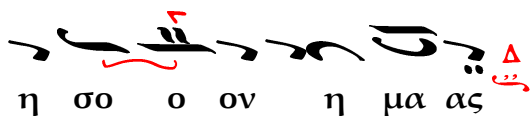
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χ ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο σ

A α α α α α α α ρ α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο σ Ι ι ι ι ι σ χ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ Ι ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο σ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ο σ Α θ α α α α

α α α α α α α α α α α α Α θ α

α α α α α ν α α α τ ο ο σ

E ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε η Ε λ ε

ε η η η η σ ο ο ο ο ο ο ο ο ν η η η

η η μα α α α σ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου $\frac{2}{\lambda}$

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Χ Ευλογει η ψυχη μου τον Κυριον

Κυριε ο Θεος μου εμεγαλυνθης σφοδρα

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Χ Η τω ηδοξα Κυριου εις τας αιωνας

ευφρανθησεται Κυριος επι τοις εργοις αυτου

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησα ααααας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. Γ' 13-20).

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

Ἀλλη λη η λθ ι ι α Αλλη η λθ ς
ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
λη ς ς ς ς ι ι ι ι α
Πε ρι ζωσαι την ρομφαι αν σθ ε πι τον μη
ρον σθ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σθ και τω
κα α α αλ λει ει ει ει σθ
Ἀλλη λη η λθ ι ι α Αλλη η λθ ς
ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
λη ς ς ς ς ι ι ι ι α

Εν τει νον και κα τευ ο δε και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και
 δι και αι ο συ υ υ νης
A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν (Μαρκ. θ' 17-31).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρῶν ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς

κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Ἦχος ἰ' Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ' Δι. ς

ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
Πα Δι

Τρι ι ι α α α α α α α α α α α α
Πα

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
Πα

α α α α ρα α α α α α α α α α α γι ι
B8

ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ
Πα

μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα α σαν
B8

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι
Πα

ο τι κη η η η η η η ην α πο θω με θα
Δι

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
Πα

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν
B8

Ω η ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι το ον
Δι

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Πα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δι

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Πα

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο
B8

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι
B8

Τ^Μ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αι αις^{Δι} α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον
 τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν^{Δι} Αλ
 λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α
 α α α α α α α α^{Δι}

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^{Δι}
Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον^{Ζ'}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^{Ζ'}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^{Δι}

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε^{Δι}
Π α ρα α σχϷ Κυ υ ρι ι ε^{Ζ'}
Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε^{Ζ'}
Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε^{Δι}
Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε^{Ζ'}

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϞ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϞ και κα τα φυ γη η μϞ και

ρου υ ση ης μϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε

ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο Ϟ

Ϟ Ϟ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἷς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τ ε πνε ευ μα το ο ο ος ος
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α ξι ον και δι ι και αι ον *καὶ ἄλλως*
Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-θ.

Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η
η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι
 η γη η η η η η η η η η η η η η η
 τη η η η η η η η η η η η η η η
 η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α ε ε ε λιε εν τοι οι οι οι οι ροι
 οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι οις
 ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε
 ε λιε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο ο
 μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λιε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οις υ εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι

οι οι ε ε ε λιε ευ χα α α α α α α α α α
 ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ
 υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι
 λαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο
 ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α
 σου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο
 Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ἦχος πλδ Γα ε

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σαρκωθη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων

Α πει ειρ γα α α α α α α α Απειρ γα α σα
 Πα Δι Νη
 το ο ο ο ο ο ο ε πι σοι οι οι οι
 Πα
 οι οι οι οι οι χαι αι αι αι ρει ει ει ει ει
 Δι
 ει ει ει ει ει ει ει ει Κε χα
 ρι ι ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι τω ω ω με
 ε ε ε ιε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε νη η η πα α α α α α
 α α α α α σα α α α η η η η κτι ι
 ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι ι ι
 Κε
 ι ι ι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Δι
 ξα α α α α α α α α α α Δο ο
 Μ Δι Πα Δι
 ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 Δι
 οι οι οι

Ἐτονίσθη κς' Σεπτεμβρίου , βι' και ἐξηγήθη.
 Ἄντεγράφη ἐνταῦθα , λα' Μαρτίου , βιθ', μετὰ τινων ἀλλαγῶν.

I.A.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠδῆς Δι

A ^M ^{Δι}
 ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει
^{Πα}
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει
^{B8} ⁶ ⁷
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Δι}
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Δι}
 χει ει ει ει ει ει ει ει ει
 αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ^{Δι}
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Δι} ⁶
 ε το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Πα}
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{B8}
 υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Δι} ⁶
 υ υ υ υ υ υ υ του κυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Πα} ^{B8} ^{Δι}
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^{Δι}

α α λιε ε λιε ρα α λιε ρα α ρα α λιε ε ^Δ ^Χ Αλ λη

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ζιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν

τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϝ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϝ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α

γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σϝ ^ε

Α λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ι α Α λλη

λϝ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ

αι ω ω νο ο ος